

mennesker, som af tekniske årsager ikke fik mulighed for at komme med i denne lov; 120 mennesker, som har haft en forhåbning – det skal jeg senere vende tilbage til – om at kunne blive danske statsborgere ved dette Tings afsluttende debat lige før sommerferien.

Vi har under førstebehandlingen diskuteret, hvad de 120 ikke får ved ikke at få et dansk statsborgerskab. Vi stillede en række spørgsmål, og der kan være nogle diskussioner om uddannelse og pensionsordninger og om rettigheder og muligheder for at købe fast ejendom. Det er nu ikke så vigtigt, for det, der er den alvorligste forskel på at have dansk statsborgerskab og ikke have det, er præcis de grundlovssikrede rettigheder, som man opnår, herunder stemmeretten. Denne kan de ikke få, før de ved en lovgivning kommer med til næste år. Hvis nu statsministeren skulle få flimmer og udskrive valg i den her tid, vil de ikke have mulighed for at stemme.

Det samme gælder værnepligten, som man jo siger ja til, hvor de her mennesker har sagt ja til at ville gå ind på de pligter, der er i vores samfund.

Men det vigtigste argument for, at de ændringsforslag, som vi skal stemme om lige om lidt, bør nyde fremme, er, at i et af svarene, som integrationsministeren har givet udvalget, står der, at de 120 personer, vi her taler om, hovedsagelig er nogle, der har fået genoptaget behandlingen af deres ansøgning efter et tidligere forsøg på at blive dansk statsborger.

Det vil sige, at de ikke i perioden har kunnet opnå at bestå prøver og lignende. Det har de gjort gang på gang, og nu står de i den situation, at de må erkende, at nu er det ikke prøverne, men systemet, der står i vejen for dem. Anstændigvis bliver vi altså nødt til at få de her 120 med på listen.

Kl. 14.15

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det Radikale Venstre har sammen med Socialdemokraterne stillet over 100 ændringsforslag til dette lovforslag om alle de personer, som desværre ikke fik indfødsretsmeddelelse eller statsborgerskab ved det lovforslag, som er her.

Det, der er det afgørende, er, at der er tale om mennesker, som har opfyldt alle krav – krav om ikke at have begået kriminalitet, økonomiske krav, sprogkrav – alle de krav, vi stiller på nær reglen om den nye statsborgerskabstest.

Hvorfor har de så ikke bestået testen? Det har de ikke af den simple grund, at testen ikke fore-

lå, fordi Integrationsministeriet ikke havde gjort den færdig. Det vil sige, at regeringen og Dansk Folkeparti desværre har valgt at lade systemet komme før det enkelte menneske. Folk har ikke haft mulighed for at overholde reglerne, og derfor kan de ikke få dansk statsborgerskab nu.

Så kan man sige: Nå ja, hvad kan et halvt år fra eller til gøre? Da vi diskuterede det her for et par uger siden, garanterede Venstres ordfører, fru Britta Schall Holberg, at der ikke ville blive udskrevet valg, inden disse mennesker fik en ny mulighed for at få statsborgerskab. Det er jo lidt spændende, om den ændrede politiske situation har ændret på Venstres løfte, eller om man stadig vil garantere de her mennesker, at de kommer til at stemme ved næste Folketingsvalg. Sådan er der jo så meget.

Derudover er der også en række job, som de desværre ikke vil kunne søge, fordi de ikke har et dansk statsborgerskab. Derfor har vi sammen med Socialdemokraterne stillet forslag om, at Folketinget giver en dispensation. Når det er sådan, at det er vores skyld – det politiske systems skyld, Integrationsministeriets skyld – at mennesker ikke kan få opfyldt deres berettigede forventninger, så bør Folketinget give en dispensation. Det er det mindste, vi kan gøre.

Og når det så er sagt, vil jeg gerne komme med en opfordring til integrationsministeren. Integrationsministeren gik nemlig slet ikke ind i den her debat, da vi førstebehandlede forslaget i Folketingssalen. Jeg synes egentlig, det ville være på sin plads, hvis vi kunne få ministeren herop på Folketingets talerstol og forholde sig til de problemer, som Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre har påpeget, altså forholde sig til det ændringsforslag, som er stillet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 45 stemte for, 54 imod.

Ændringsforslagene nr. 2-18, nr. 20-60, nr. 62-107 og nr. 109-118 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 18 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 61 vedtoges uden afstemning.